

РЕШЕНИЕ

№ 1922

гр. София, 24.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 12.03.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Силвия Димитрова

ЧЛЕНОВЕ: Петя Стоилова

Атанас Николов

при участието на секретаря Детелина Начева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **768** по описа за **2021** година докладвано от съдия Силвия Димитрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда чл.208 и следващите от АПК във вр. с чл.63, ал.1

ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Агенция „Митници“, депозирана чрез процесуалния представител старши юрисконсулт В. Я. против Решение №20252712/16.11.2020 г., постановено по АНД №8813 по описа за 2020 г. на Софийски районен съд, НО, 121 с-в, в частта, в която е отменено Наказателно постановление №311/2020/08.06.2020 г. на Началника на отдел „Митническо разузнаване и разследване Югозападна” при Главна дирекция М., при ЦМУ, Агенция „Митници“. Със същото на И. М. А. е наложена глоба в размер на 500 лв. на основание чл.123, ал.1 ЗАДС.

Според касатора обжалваното решение е незаконосъобразно, поради нарушение на материалния закон – касационно основание по чл.348, ал.1, т.1 НПК. В жалбата се твърди, че при постановяването му неправилно са възприети събраните доказателства и съответно приетата фактическа обстановка, като са изложени подробни доводи за законосъобразност на НП. Иска се настоящата инстанция да отмени решението и вместо него да постанови друго, с което да потвърди издаденото наказателно постановление в отменената част. Претендира се присъждането на юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът по касационната жалба И. М. А., чрез процесуалния си представител адв.

А. И. от САК в представен писмен отговор и в съдебно заседание оспорва същата с искане съдът да остави в сила решението на СРС като правилно и законосъобразно. Изложени са подробни аргументи в подкрепа на твърденията. Претендира се присъждането на направените разноски пред касационната инстанция, съгласно представен списък.

Участващият в касационното производство прокурор от СГП дава заключение, че жалбата е основателна и следва да бъде уважена.

В настоящото производство от страните не са представени нови писмени доказателства за установяване на касационните основания.

Административен съд - София-град, XXI касационен състав, в качеството си на касационна инстанция, като взе предвид наведените в жалбата доводи и като съобрази разпоредбата на чл.218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл.211, ал.1 АПК 14-дневен срок от надлежна страна срещу подлежащ на касационна проверка валиден и допустим съдебен акт и същата е процесуално допустима. Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Предмет на касационен контрол е Решение №20252712/16.11.2020 г., постановено по АНД №8813 по описа за 2020 г. на Софийски районен съд, НО, 121 с-в, в частта, в която е отменено Наказателно постановление №311/2020/08.06.2020 г. на Началника на отдел „Митническо разузнаване и разследване Югозападна” при Главна дирекция М., при ЦМУ, Агенция „Митници“. С отмененото НП на ответника по касация е било наложено административно наказание „глоба“ в размер на 500 лева за извършено нарушение на чл.123, ал.1 ЗАДС.

Въззивният съд е събрал писмени и гласни доказателства, след подробен анализ на които е приел за установена фактическата обстановка описана в АУАН и НП, а именно, че на 24.10.2019 г. в [населено място], след получен сигнал на дежурния телефон в ТО на „М. Югозападна“, митнически служители от отдел „М. Югозападна“ при ГД М., Агенция „Митници“, посетили посочен адрес – офис на разпределителен център на фирма „Габ Ко“1“ О.. Там бил установен жалбоподателя, който държл куриерска пратка с №68833, с получател И. А. и изпращач - „S. S.. DE”, като пратката е транспортирана от Д. до разпределителен център на фирма „Габ Ко“1“ О.. След извършената проверка на куриерската пратка се установило, че същата съдържа 3 бр. фабрично запечатани кутии, съдържащи тютюн за наргиле, облепени с немски акцизен бандерол, както следва: 1 кутия „Н.”, 200 гр. и 2 кутии „O. son”, 400 [населено място] органи приели, че като държи куриерска пратка с №68833 с акцизни стоки, представляващи 3 бр. фабрично запечатани кутии, съдържащи тютюн за наргиле, облепени с немски акцизен бандерол, но без бандерол за платен акциз в Република България, лицето е осъществило състава на чл. 123, ал. 1 ЗАДС. Предвид това му е съставен АУАН, въз основа на който е издадено процесното НП.

При постановяване на съдебния си акт въззивният съд е приел, че в АНП не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, обуславящи отмяна на НП на процесуално основание. Счел е обаче, че е налице недоказаност на вмененото на жалбоподателя нарушение. Според мотивите на въззовния съд това е така, защото на първо място не е доказан елементът от фактическия състав на нарушението „държане“. В случая от доказателствата по делото е установено, че наказаното лице „държи куриерска пратка №68833, като след извършена проверка на пратката е установено, че същата съдържа 3 бр. фабрично запечатани кутии, съдържащи тютюн

за наргиле, облепени с немски акцизен бандерол, но без бандерол за платен акциз в Република България. Предвид това съдът е приел, че доколкото куриерската пратка е била все още неразопакована от получателя, макар и държана от него, и същият да е бил наясно, че съдържа поръчан от него тютюн за наргиле, той не е осъзнавал, че този тютюн е без бандерол за платен акциз в Република България. Следователно не е налице съответния пряк умисъл, че държаната стока е акцизна и без необходимия бандерол. На второ място СРС е приел, че не е доказан по категоричен начин и предмета на нарушението, доколкото в материалите по АНП липсва заключение на експертиза, която да установява, че в описаните аромати за наргиле се съдържа дори и частично тютюн. Съдът е приел, че според предназначението си - за пушене без допълнителна индустриална обработка, тези стоки попадат сред определените в чл.12, ал.2 ЗАДС, които се приравняват на „тютюн за пушене“, но във всички случаи е задължително експертно становище дали това ги прави тютюневи изделия по смисъла на ЗТТСТИ, като това обстоятелство не следва да се предполага, а следва да е категорично доказано. Предвид това СРС е приел, че нарушението е останало недоказано от обективна и от субективна страна, поради което е отменил НП в частта му по т.1.

Настоящият съдебен състав възприема изводите на въззивния съд относно недоказаност на нарушението. В тази връзка неоснователни се явяват доводите на касатора в противен смисъл. За да е осъществен съставът на приетата за нарушена разпоредба на ЗАДС е необходимо да е безспорно установено, че предметът на нарушението е акцизна стока. В случая се твърди, че нарушителят е държал тютюн за наргиле. Съгласно чл.2, т.2 ЗАДС на облагане с акциз подлежат тютюневите изделия. Определения на тютюневи изделия, като акцизни стоки, са дадени в раздел II на глава втора ЗАДС. В чл.12 ЗАДС е определено кой именно тютюн подлежи на облагане с акциз. Това е тютюн за пушене, подробно описан в отделни точки какво представлява. Следователно, за да е налице нарушение на чл.12З, ал.1 ЗАДС следва да е безспорно установено, че намерената стока е на първо място тютюн, а освен това да е тютюн за пушене по смисъла на чл.12 ЗАДС. От събраните в хода на въззивното производство доказателства се установява, че на визираната в АУАН и НП дата 24.10.2019 г. получена от наказаното лице куриерска пратка е намерен тютюн за нергеле с тегло 0,600 кг. При проверката лицето е заявило, че го е поръчал за негова консумация. В действителност той е определил стоката като тютюн за наргиле. Как обаче проверяващите са установили, че тази стока е именно тютюн за наргиле, не става ясно нито от писмените, нито от гласните доказателства. Какво в действителност е намерено и иззето не става ясно. При липсата на доказателства в тази насока настоящият съдебен състав счита, че СРС обосновано е приел за недоказано, че иззетата стока е именно тютюн и то като акцизна стока по смисъла на чл.12 ЗАДС. В хода на производството по реализиране на административнонаказателна отговорност и в съдебното производство по обжалване на НП в тежест на АНО е да докаже всички елементи от фактическия състав на приетото за извършено нарушение. В настоящия случай нито при изземването на стоката, нито впоследствие е установено или поискано установяването на предмета на нарушението. Не е извършвана нито физическа проверка, нито проверка на другите показатели, за да се приеме, че се касае именно за акцизна стока – тютюн за пушене.

Обосновани и в съответствие с приобщения по делото доказателствен материал са и изводите на въззивния съд за недоказаност на вина у нарушителя. В хода на

въззивното производство е установено, че проверката е била извършена след като лицето е получило пратката, но предия същата да е била отворена от него. Следователно към този момент, доколкото нарушителят все още не е бил възприел лично какво съдържа пратката, макар да е заявил, че си е бил поръчал тютюн за наргиле, същият не е осъзнавал, че този тютюн е без бандерол за платен акциз в Република България. В тази връзка неоснователни са доводите на касатора, че е могъл да извърши проверка на пратката и че поръчвайки си тютюн от Германия обективно е налице възможност лицето да знае, че същия няма да е облепен с бандерол за платен акциз в Република България. Вината, като елемент от фактическия състав на нарушението, подлежи на доказване и не следва да се предполага. В случая същата не е доказана, предвид което и с оглед липсата на доказателства, че предметът на нарушението е акцизна стока, се стига до извода за недоказаност на нарушението. Като е достигнал до същите изводи СРС е постановил правилно решение, което следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора основателно се явява искането на ответника за присъждане на направените в настоящата инстанция разноски. Видно от приложения договор за правна защита и съдействие такива в размер на 350 лева са заплатени на 03.02.2021 г. за адвокатска защита в настоящото производство. Следователно същите са доказани, при което Агенция „Митници“ следва да бъде осъдена да ги заплати на ответника. Водим от гореизложеното и на основание чл. 221, ал.2 от АПК, вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН Административен съд – Враца

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение №20252712/16.11.2020 г., постановено по АНД №8813 по описа за 2020 г. на Софийски районен съд, НО, 121 с-в, в обжалваната част, в която е отменено Наказателно постановление №311/2020/08.06.2020 г. на Началника на отдел „Митническо разузнаване и разследване Югозападна” при Главна дирекция М., при ЦМУ, Агенция „Митници“.

ОСЪЖДА Агенция „Митници“ да заплати на И. М. А. от [населено място] деловодни разноски в размер на 350 /триста и петдесет/ лева, представляващи адвокатско възнаграждение за настоящата инстанция.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

